

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1335/2021
15.12.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Дубравке Дамјановић, Милене Рашић, Бате Цветковића и Мирољуба Томића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Весном Зарић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Дарка Падрова, због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости бранилаца окривљеног Дарка Падрова - адвоката Вићентија Даријевића, Марине Миленковић и Жељане Станић, поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Зрењанину К 37/21 од 08.06.2021. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 627/21 од 22.09.2021. године, у седници већа одржаној дана 15.12.2021.године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости бранилаца окривљеног Дарка Падрова - адвоката Вићентија Даријевића, Марине Миленковић и Жељане Станић, поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Зрењанину К 37/21 од 08.06.2021. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 627/21 од 22.09.2021. године, у односу на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 2) Законика о кривичном поступку, док се у осталом делу захтев за заштиту законитости бранилаца окривљеног **ОДБАЦУЈЕ**.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Зрењанину К 37/21 од 08.06.2021. године окривљени Дарко Падров оглашен је кривим због извршења кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од три године и три месеца у коју казну му је урачунато време проведено у притвору.

Истом пресудом применом члана 246. став 7. КЗ од окривљеног је одузета опојна дрога, а на основу члана 264. став 1. КЗ обавезан је на плаћање трошкова кривичног поступка.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 627/21 од 22.09.2021. године одбијене су као неосноване жалбе Вишег јавног тужиоца у Зрењанину и браниоца окривљеног, а пресуда Вишег суда у Зрењанину К 37/21 од 08.06.2021. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднели су браниоци окривљеног Дарка Падрова - адвокати Вићентије Даријевић,

Марина Миленковић и Жељана Станић, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 4) ЗКП и повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, али из образложења захтева произилази да се суштински указује на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји поднети захтев, укине побијане пресуде и предмет врати на поновно суђење и одлучивање или их преиначи тако што ће окривљеног ослободити од оптужбе или евентуално осудити за блаже кривично дело из члана неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а КЗ.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Републичког јавног тужиоца и бранилаца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је, по оцени навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован у делу који се односи на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, док су у осталом делу испуњени услови за одбачај захтева.

У поднетом захтеву као разлог подношења се истиче повреда кривичног закона из члана 439. тачка 1) ЗКП, али из образложења наведене повреде произилази да се суштински указује на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП у вези члана 246. став 1. КЗ, на тај начин што се наводи да из изреке правноснажне пресуде произилази да је окривљени могао бити осуђен за кривично дело неовлашћено држање опојних дрога из члана 246а став 1. или 2. КЗ, јер није прецизирана радња „неовлашћеног држања опојне дроге ради продаје“, већ је наведена само количина опојне дроге која је код окривљеног пронађена, а што ни на који начин не доказује да је иста била намењена даљој продаји.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног се, по оцени Врховног касационог суда, не могу прихватити као основани.

Исти наводи истакнути у жалби бранилаца окривљеног Дарка Падрова - адвокати Вићентије Даријевић, Марина Миленковић и Жељана Станић били су предмет разматрања другостепеног већа Апелационог суда у Новом Саду које је поступало по жалби браниоца окривљеног изјављеној против првостепене пресуде Вишег суда у Зрењанину К 37/21 од 08.06.2021. године. Другостепено веће Апелационог суда у Новом Саду је ове наводе оценило неоснованим и о томе на страни 3 у ставу 3 и 4 пресуде Кж1 627/21 од 22.09.2021. године изнело јасне и аргументоване разлоге, које Врховни касациони суд прихвата као правилне, те у смислу одредбе члана 491. став 2. ЗКП на ове разлоге и упућује.

Захтев за заштиту законитости бранилаца окривљеног Дарка Падрова - адвоката Вићентија Даријевића, Марине Миленковић и Жељане Станић је одбачен у делу у коме

је по налажењу Врховног касационог суда поднет због повреде закона која није од значаја за правилну или уједначену примену права.

Наиме, браниоци окривљеног указујући на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 4) ЗКП у захтеву истичу да је судија Зоран Париповић као члан већа учествовао у доношењу другостепене пресуде којом је потврђена пресуда Вишег суда у Зрењанину К 37/21 од 08.06.2021. године, а да је претходно учествовао као члан већа у доношењу решења Кж2 1975/20 од 07.12.2020. године којим је одбијена као неоснована жалба бранилаца окривљеног изјављена против решења Вишег суда у Зрењанину К 60/20 од 23.11.2020. године којим је према окривљеном продужен притвор. По наводима захтева учешће овог судије у доношењу ранијих одлука које су донете у истом поступку доводи у сумњу непристрасност овог судије, чиме је побијаном пресудом учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 4) ЗКП.

Међутим, имајући у виду да је одредбом члана 486. став 2. ЗКП прописано да о захтеву за заштиту законитости који је поднет због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1. ЗКП) Врховни касациони суд одлучује само ако сматра да је реч о питању од значаја за правилну или уједначену примену права, те имајући при томе у виду да се о истоветном правном питању Врховни касациони суд већ изјаснио у својим ранијим одлукама Кзз Ок 13/2020 од 16.09.2020. године, Кзз 620/2021 од 09.06.2021. године, Кзз 1081/21 од 07.10.2021. године, Кзз 1173/2021 од 27.10.2021. године (које пресуде су доступне лицима која за то имају правни интерес и значајне су за уједначену примену права), и одбијени су као неосновани захтеви за заштиту законитости бранилаца окривљених доношењем мериторне одлуке о питању од значаја за правилну примену права, то је Врховни касациони суд захтев за заштиту законитости бранилаца окривљеног у овом делу одбацио, налазећи да изнета битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 4) ЗКП, на коју се указује у поднетом захтеву, није од значаја за правилну или уједначену примену права, те није потребно поново доносити одлуку о истом правном питању.

Са изнетих разлога, налазећи да побијаним пресудама није учињена повреда кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП на коју се неосновано указује захтевом за заштиту законитости бранилаца окривљеног Дарка Падрова - адвоката Вићентија Даријевића, Марине Миленковић и Жељане Станић, Врховни касациони суд је на основу члана 491. ЗКП захтев браниоца окривљеног у односу на ову повреду одбио као неоснован, док је у осталом делу захтев одбацио на основу члана 487. став 1. тачка 4) ЗКП у вези члана 486. став 2. ЗКП.

Записничар-саветник
Весна Зарић, с.р.

Председник већа-судија
Невенка Важић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић